

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. maj 2014
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Christina Hjeresen
Sagsnr.: 2014-0037-0076
Dok.: 1154302

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Revision af reglerne om behandling af civile sager og syn og skøn, forhøjelse af beløbsgrænse for anke, indførelse af deltidsordning for dommere m.v., medieannoncering af tvangsauktioner, tvangsfuldbyrdelse af digitale lånedokumenter, skriftlig behandling af anke i straffesager med samstemmende påstande m.v.) (L 178), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. april 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Karen Hækkerup

/

Cecilie Maarbjerg Qvist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Revision af reglerne om behandling af civile sager og syn og skøn, forhøjelse af beløbsgrænse for anke, indførelse af deltidsordning for dommere m.v., medieannoncering af tvangsauktioner, tvangsfuldbyrdelse af digitale lånedokumenter, skriftlig behandling af anke i straffesager med samstemmende påstande m.v.) (L 178) fra Folketingets Retsudvalg:

”Under henvisning til forslaget om at give landsretterne kompetence til at afvise 2. instans ankesager uanset økonomisk værdi, bedes ministeren redegøre for, i hvor stor en andel af sagerne man forventer, at denne mulighed skal bruges, samt hvor stort besparelespotentialer man antager, at der ligger i forslaget isoleret set.”

Svar:

1. Med lovforslaget foreslås det, at der – som anbefalet af Udvalget om bedre og mere effektiv behandling af civile sager ved domstolene – som supplement til den generelle ankebegrænsning baseret på sagens værdi indføres en adgang for landsretten til efter en indledende overordnet vurdering af sagen at afvise en anke i en civil sag.

Efter forslaget får landsretten mulighed for at afvise en sag, hvis landsretten vurderer, at sagens parter ikke har oplyst om forhold, der gør, at der er udsigt til, at sagen vil kunne få et andet udfald end i byretten, og landsretten vurderer, at der ikke i øvrigt foreligger særlige grunde til, at sagen skal prøves i to instanser, f.eks. fordi den er af principiel karakter.

2. Muligheden for, at landsretten kan afvise visse 2. instans ankesager, vil være en ny ordning i dansk ret. Justitsministeriet skal i den forbindelse fremhæve, at der med den foreslåede ordning ikke er tale om, at der skal foretages en systematisk screening af samtlige ankesager i landsretten. I overensstemmelse med udvalgets forslag er der således tale om en (snæver) mulighed for landsretten i de tilfælde, hvor det umiddelbart vurderes, at parterne ikke har oplyst om forhold, der gør, at der er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten, og der i øvrigt ikke foreligger grunde til, at sagen bør prøves i to instanser.

Bestemmelsen forudsættes således navnlig anvendt, hvor der f.eks. alene ankes med det formål at udsættelse fuldbyrdelsen af det (betalings)krav, som sagen omhandler (såkaldte ”kreditanker”).

Det vil bero på en konkret vurdering af en sag, om betingelserne for afvisning af anken er opfyldt, men som foreslået af udvalget forudsættes muligheden navnlig anvendt i sager, hvor det umiddelbart synes nærliggende, at betingelserne for afvisning vil kunne være opfyldt.

Det kan f.eks. være tilfældet, når der i ankestævningen henvises til samme påstande og anbringender som i byretten, og der ikke afgives svarskrift. I sådanne sager, hvor der intet anføres til støtte for, at byrettens dom er forkert, og hvor det derfor umiddelbart forekommer åbenbart, allerede når sagen modtages i landsretten, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten, vil der således efter en konkret vurdering kunne ske afvisning efter den foreslåede bestemmelse.

Efter forslaget skal landsretten i de tilfælde, hvor afvisning overvejes, foretage en høring af parterne. Parterne vil således altid blive gjort opmærksomme på, at en sådan afvisning overvejes, og dermed få lejlighed til at fremkomme med argumenter for, hvorfor sagen bør kunne prøves på ny. Lovforslaget indebærer endvidere, at landsrettens afgørelse om at afvise anken kan indbringes for Højesteret med Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Der er således tale om en helt snæver adgang for landsretten til at afvise sager, som ikke forudsættes anvendt i et særligt stort antal sager.

3. Forslaget vurderes at vedrøre meget få sager, ligesom der vil skulle foretages en indledende vurdering af sagerne i landsretten. I vurderingen af det samlede besparelspotentiale ved forslagene om at begrænse adgangen til appel i civile sager er der således ikke indregnet et potentiale ved dette forslag. Formålet med forslaget er således ikke at opnå et effektiviseringspotentiale, men derimod at undgå overflødige sager ved landsretterne. Som beskrevet ovenfor tager forslaget sigte på, at landsretten ikke skal bruge tid på sager, hvor der ikke er udsigt til, at behandling i landsretten vil få et andet udfald end i byretten. Forslaget er samtidig med til at modvirke, at en part trækker sagen i langdrag med en åbenbart overflødig anke til skade for den part, som har fået medhold i byretten.